

Veðrið var av tí fagrasta, tá ið mannffjöldin varð savnað heimi á Sýnini í Norðdepli í sambandi við, at minnisvarðin varð avdúkaður

Tað er eitt fátækt fólk sum ikki kennir sína søgu

Osvald Sivertsen í Norðdepli heldur tað vera so væl skiljandi, at tað eru fleiri minnisvarðar yvir sjólættnar, og at tað aftur nú varð gjørt nógv burturúr, tá ið hundrað ár vóru liðin síðani stóru bátsvanlukkurnar í Norðoyggjum

Jóannes Hansen

Tað varð ikki so lítið gjørt burturúr undan jolum og um høgtíðina í sambandi við, at tað á tollaksmessu vóru hundrað ár síðani, at triggir bátar í Norðoyggjum – ein úr Norðdepli, ein úr Kunoy og ein av Skarði – gingu burtur, og at ein bátur úr Svínøi gekk burtur 13. desember 1913.

Fangandi og upplýsandi sendingar vóru í útvarpinum og sjónvarpinum hjá Kringvarpi Føroya, og bæði í Sosialinum og á in.fo varð eisini gjørt burturúr. At tað framvegis ber til at endurgeva frá teimum, sum vóru vitni til tað, ið fór fram fyri einari øld síðani, kemst av, at samrøður eru at finna eitt nú í bókunum hjá J. Símun

Hansen og Roberti Joensen og í øðrum heftum og ritum – eitt nú jólabókini Hugnalig jól, sum klaksvíkingar góvu út í mong ár – og at Niels Juel Arge, fyrrverandi útvarpsstjóri, syrgdi fyri, at fleiri samrøður við tey, sum henda dagin í 1913 sigldu vandasjógv og komu undan og við tey, sum bíðaðu á landi og ikki fingi síni aftur, vórðu sendar, tá ið tað upp undir jól í 1963 vóru liðin hált hundrað ár síðani stóra skaðadagin.

Vanlukkudagurin varð markeraður á Skarði, har minnisvarði varð reistur síðsta summer, og við gudstænastu í Christianskirkjuni í Klaksvík, og í Norðdepli varð minnisvarði avdúkaður tollaksmessudag.

Maria Jørðdal Niclasen, prestur,

segði nøkur orð, og so avdúkaði Osvald Sivertsen í Norðdepli minnisvarðan. Tað er Livar Nysted í Hvannasundi, sum er limur í bygðarráðnum í Hvannasunds kommunu, og sum er kendur rógvari, ið eigur hugskotið til minnisvarðan, og tað er Jóan Petur Lydersen í Hvannasundi, sum hevur evnað modelið av bátinum til Magnus Arge í Klaksvík hevur syrgt fyri innskriftini á plátunum, har nøvnini á øllum teimum í bygðunum kring Hvannasund eru at síggja, sum eru sjólátin.

Minnisvarðin stendur heimi á Sýnini, sum hetta plássið norðanfyri kirkjugarðin og við gamla skúlan í Norðdepli verður nevnt.

Á samkomu í skúlanum á Fossanesi, sum kommunan bjóðaði til, eftir

at minnisvarðin varð avdúkaður, upplýsti Katrin Næs, borgarstjóri í Hvannasunds kommunu, at økið, har minnisvarðin stendur, er latið av Osvaldi Sivertsen í Norðdepli, sum avdúkaði minnisvarðan.

Fátækt ikki at kenna søguna

Osvald er skilamaður og tiltikin á sín egna og lítillættna hátt at røða, siga frá og lýsa persónar og umstøður so nágreinliga og væl, at tað kennist verða púra livandi fyri tey, sum líða á.

Hann var sjómaður og stýrimaður, tá ið hann var yngri, og Osvald hevur altíð havt og hevur framvegis brennandi áhuga fyri øllum samfelagsviðurskiptum og ikki minst tí, sum hevur við havið og fiskiskap at

gera og tí, sum hoyrir søguni til.

– Eg havi onkuntíð tikið til, at eitt fólk, sum ikki kennir sína søgu, tað er eitt fátækt fólk, og tað haldi eg eisini, um fólk so svimur í pengum. Tað hevur so ógvuliga nógv at siga fyri okkum, at vit vita, hvussu forfedrar okkara hava búleikast og undir hvørjum treytum, teir hava myndað hetta samfelagið, sum vit hava fingið upp í hendurnar frá teimum, sigur Osvald Sivertsen.

Á samkomuni í skúlanum á Fossanesi, eftir at minnisvarðin var avdúkaður, greiddi Osvald nágreiniliga, livandi og beinrakið frá, hvussu tað var í lítlu niðurstøðu, tá ið báturin var farin, og bestu og raskastu arbeiðsmenninir í bygðini ikki komu aftur. Millum